

SHAKESPEARE BERTSOLARI

Uda-gau bateko ametsa neurtitzen sukaldean

Hona hemen lagintxo batzuk, ea nola itxuratzen dituzun zeure irudimenean, eta, animatzen bazara, jolas-jolasean, nola egosiko zenituzkeen bertsoan.

Esteka hauetan, baduzu sukalde horretarako tresneria pixka bat hobeki kokatzeko eta ulertzeko pasarteok antzezlanaren harian:

- Jatorrizko testua: <http://shakespeare.mit.edu/midsummer/full.html>
- Azalpenak, argumentuaren laburpena, ingeles modernozko bertso erraztua: <http://nfs.sparknotes.com/msnd/> eta <https://www.youtube.com/watch?v=M1wMfOwIAZ8>
- Testu irakurria: <https://www.youtube.com/watch?v=SRZ2SmmyMC4>
- Antzezpen bat: <https://www.youtube.com/watch?v=2SQvgZRBvq8>
- Eszena bat, film batetik: <https://www.youtube.com/watch?v=2c6djC43IWE>

Jatorrizkoan, hamar silabako bertso-lerroa da nagusi. Hala datoz lagintxoetakoak; batzuetan, errimadunak.

Denon artean dastatu eta maiseatuko ditugu horiek eta gehiago.

On deigula.

Lagintxoak (euskarazkoa, Bingen Ametzagaren itzulpenaren eskuizkributik, prosaz gehien-gehiena)

TESEU.- Anitz esker, Aigeu on ori; zer duk berri?

THESEUS

Thanks, good Egeo: what's the news with thee?

AIGEU.- Ba-natorkizu, gogo-illun, nire alaba Ermi'ren aurka salaketa egitera. Aurrera zaitetz, Demetiri. Gizon onek, nagusi jauna, ba-du arekin ezkontzeko nire baimena. Aurrera zaitetz, Lisander; onek, ordea, nire duke ona, nire neskatoaren biotza sorgin-lilluraz jo du. Bai, Lisander, ik, ik egin dizkiok neurtitzak, baita maite-adiguriak elkarri eman ere; illargitan aren leio ondoan gezurrezko maitasun aapaldiak kantatu dituk mintzo iruzurgillez. Ire illezko eskumuturrekoen, ereztunen, txirimirien, zirtzillerien, lore sortaen eta kotxoen bidez -gazte ikasi-gabeekiko mezulari oso indartsuak- seta gogor biurturik ire irudia tinkatu duk, gerizka, aren oldean maltzurkeriz ostu duk ene alabaren biotza, zar zidakan mentasuna seta gogor biurturik. Beraz, ene duke ona, baldin emen zure aurrean, nire alabak Demetiri'kin ezkontzea onartzen ez ba'du, Atenai'ko berarizko lege zarra eskatzen dut. Nire dut eta ari buruz agindu dezaket; auta beza, beraz, zaldun onen eskua ala eriotza, onelako gertarietarako gure legeak argi agintzen dutenez.

EGEUS

Full of vexation come I, with complaint
Against my child, my daughter Hermia.
Stand forth, Demetrius. My noble lord,
This man hath my consent to marry her.
Stand forth, Lysander: and my gracious duke,
This man hath bewitch'd the bosom of my child;
Thou, thou, Lysander, thou hast given her rhymes,
And interchanged love-tokens with my child:
Thou hast by moonlight at her window sung,
With feigning voice verses of feigning love
And stolen the impression of her fantasy
With bracelets of thy hair, rings, gawds, conceits,
Knacks, trifles, nosegays, sweetmeats, messengers
Of strong prevailment in unhardened youth:
With cunning hast thou filch'd my daughter's heart,
Turn'd her obedience, which is due to me,
To stubborn harshness: and, my gracious duke,
Be it so she; will not here before your grace
Consent to marry with Demetrius,
I beg the ancient privilege of Athens,
As she is mine, I may dispose of her:
Which shall be either to this gentleman
Or to her death, according to our law
Immediately provided in that case.

DEMETIR.- (Esnatuz) O, Elene, andregoiako, neskatxeder betegiña, jainkozko ori! Zerekin, nire maitea berdinduko ditut zure begiak? Leiarkia aren aldean ugerra da. Nola zirikatzen dute musua gerezi eldu, gorrien antzeko zure ezpaiñak! Sortaldeko aizeak bere arnasaz laztantzen dun Tauru tontorreko elur aratz, zuriak, bela-luma bezain beltza dirudi eskua goititzen duzunean. Oi, utzadazu mun dagiodan zuritasunezko erregiña orri, zeruzko sillu orri.

DEMETRIUS[Awaking] O Helena, goddess, nymph, perfect, divine!

To what, my love, shall I compare thine eyne?
Crystal is muddy. O, how ripe in show
Thy lips, those kissing cherries, tempting grow!
That pure congealed white, high Taurus snow,
Fann'd with the eastern wind, turns to a crow
When thou hold'st up thy hand: O, let me kiss
This princess of pure white, this seal of bliss!

MAITAGARRIA.- Zure itxurak iruzur egiten dit osoki ala Errobin Mutil Ona deritzan iratxo biurri ta mamultza zaitut. Baserriko neskak izutu, esnea apar egin, malatsa naspildu, etxeko andrearen alegin guziak alperrik galduz, guriña mamitzea ta beste batzutan garagardoa artzitzea eragozten duna ez al zera? Gabez dabilzanei ez al diezu bidea galdu eragiten eta aien gaitzari irri egiten? Iratxo on eta Puck maitea esaten dizutenei lana aurreratu ta zori ona ematen diezu. Ori ez al zaitut?

Fairy

Either I mistake your shape and making quite,
Or else you are that shrewd and knavish sprite
Call'd Robin Goodfellow: are not you he
That frights the maidens of the villagery;
Skim milk eta sometimes labour in the quern
And bootless make the breathless housewife churn;
And sometime make the drink to bear no barm;
Mislead night-wanderers, laughing at their harm?
Those that Hobgoblin call you and sweet Mattin,
You do their work eta they shall have good luck:
Are not you he?

PUCK.- Zuzen mintzatu aiz. Orrako ibiltzezale alai ori naun. Oberon'en jostari naun eta par eragiten zionat babaz ongi azitako zaldi gizenen bat erakartzen diñanean beoka baten irrintzia irudikatuz. Batzutan amakide baten katilluan, sagar egosi baten iduri pean, uzkuertzen naun eta zurrut egiten diñanea, aren ezpaiñekin kask egin eta garagardoa aren papar igarrean barna isuri erazten diñat. Atso zугurrak, ipuin beltz bat jaulkitzen ari dunean bere iru oiñetako alkiztat artzen natxion; ordun nik aren ipurditik aldendu egiten naun eta bera aozpez erori, "Jostun!" garrasi egin eta ez tulaldi batean asten dun. Ta ordun billerako guziak, saietsak estutuz, parreka ta usinka ari ditun, eta an ordu

alaiagorik iñoiz eman ez ditanela zin egiten ditén. Baiña, alde egin, iratxo, Oberon zetorrekan eta.

ROBIN

Thou speak'st aright;
I am that merry wanderer of the night.
I jest to Oberon and make him smile
When I a fat and bean-fed horse beguile,
Neighing in likeness of a filly foal:
And sometime lurk I in a gossip's bowl,
In very likeness of a roasted crab,
And when she drinks, against her lips I bob
And on her wither'd dewlap pour the ale.
The wisest aunt, telling the saddest tale,
Sometime for three-foot stool mistaketh me;
Then slip I from her bum, down topples she,
And 'tailor' cries eta falls into a cough;
And then the whole quire hold their hips and laugh,
And waxen in their mirth and neeze and swear
A merrier hour was never wasted there.
But, room, fairy! here comes Oberon.